

ERDELYI HÍRADÓ

Szombaton, December' 5-dikén, 1829

Buenos-ayres—Columbia és Peru—Mexicó—Északm. Eggy. Stát.—Portugallia—Nagybritannia
Frantziaország—Belgaország—Muszkaország—Törökország—Mértéktár 23-dik árkus.

Buenos-ayres

Az anglus Journálok szembe-tünő tudósításokat hoznak ebből a tartományból 's fővárosából. E' van benne: "Ezen vidék' lakosai két felekezetre oszlottak: Föderalisták és Unitariusok (az ország-lás-módban). Régen igyekeznek a' két külömböző fél' egyesülésén, de Lavalle-t nem szenvedhetvén, nem kellett a' Foederalisták' fejének semmi fontos ígélet a' Lavalle' kezéből. Így ment a' dolog aug. 25-dikéig. A' Mutine Paketboot tudósításokat hozott, mellyek 29-dikéig szólnak, 's azt jelentik, hogy a' Foederalisták kétségen kívül megszerzették magoknak a' hatalmat. Gen. Viamont, ki nagy tekintetben áll, nevezetett buenos-ayresi ideigvaló Gouverneurnek, a' két rangföltő Fők Lavalle és Rosas által; és beállott aug. 26-dikán reggel foglalatoságaiba. Gyűlést tartván, jelen voltak abban a' város minden egyesülete, számos földi és tengeri Tisztek és sok polgári Tisztviselők. Lavalle Gen. tartott az új Gouverneurhöz egy Beszédet, melyben kinyilatkoztatta, hogy minden ő' kívánságai beteljesedtek: mert egy olyan megkülönböztetett polgár és fegyverviselő a' Státus kormánnyára állítatott. A' Gouverneur ezt felelte: "Az a' nehez állás, a' melyre ő' hívattatott minden polgár' segedelmét megkívánja 'sat.; melyre osztán külömbféle Küldöttségek' közzöntését fogadta-el. — Este, botsátott-

ki az új Gouverneur egy Hirdetményt, melyben e' fordul-elő: "Tömött fátyolt kell azon történetekre vetni, mellyek a' hazát buba döntötték: az én' iparkodásaim oda fognak igazodni, tiszteletre méltó intézeteinket erejekbe indítani, és egygyetértést 's bizodalmat polgártársaim között ismét helyre-állítani; de meghatároztam magamat a' nekem adatott hatalomnak hasznát-venni, hogy az elsőt leverjem, a' ki meg merné próbálni a' vissza-vonásnak tsak egy hangját száján kibocsátani; és azokat a' kik nem akarnának engedelmeskedni azon engedelmes-séggel mellyel a' haza' törvényeinek tartoznak, keményen megbüntetni, mely büntetés semminémű tekintetből és szerkezet által nem fog enyhíthetethni. "Az ideigvaló Gouverneur Gvidó Generált nevezte-ki külső Ministernek; Escalada Obertert Hadministernek és Don Manuel Garcia-t Finantzministernek. Mindezek Foederalisták.

Columbia és Péru

A' bogotai Journál' rendkívülvaló Tóldalékjában vannak az itt következő eredeti Irások a' Columbia és Péru között megkötött fegyverszünetről: "Columbia Köztársaság. A' Libertador Ó-Excja' Gen. Titoknokja' Levele a' Hadminister ÓExjához. Főszállás Biujo, júl. 15. 1829. — Van szerentsém Excádnak, a' Libertador és Elölülő ÓExja' Biztosai és a' péruai hadsereg' Fővezére nagymél-

tóságú Nagymarsal Don Augustin Gamarra által Piura-ban júl. 10-dikén megkötött fegyverszünet, mássát által-küldeni. Minthogy az mind-a'-két részről megerősített; tehát, minden tóldalékjai végre fognak hajtani. Nagy gyönyörűségemet érzem, hogy Excad által a' Ministertanáttsal közölhetem azt, hogy a' guayaquili tartomány és vár ismét egybekötetik Columbia Köztársasággal. Isten tartsa-meg Excadat. Jose Domingo Espinár."

Főszállás Piura, júl. 10. 1829. A' két Fél' meghatalmasítottjai kiterelvéen meghatalmasító írásaikat, az itt következő zikkelleket tették írásba: 1) Közmegegyezéssel meghatározatott, hogy 60 napi igazi fegyverszünet álljon-fel, és hogy ennek helybehagyásától-fogva, az ellenségeskedés földön-vízen maradjon függőben; 2) Guayaquil tartomány, minden varaival és városaival együtt vissza adatik Columbianak, 6 nap zárt a' Kötés' által-adásától-fogva a' péruí vezérnek; 3) A' Columbia déli tengerpartjainak berekesztése felbomlik a' Kötés' megerősítése' napján; 's a' többi zikkellek, az utolsó 12-dikig mind olyanok, mellyek egy állandó békesség' megköthetésére mutatnak Péru és Columbia két fő-Köztársaság között. Alá-írta elébb a' két alkudozó Fél' Bízosa Lira és de la Guerra, azután, helybe-hagyta Péru' részéről Gamarra Fővezér, Columbia részéről pedig, Bolívar, a' Libertador és Előülő.

Mexicó

Egy veracruzai levélben, sep. 2-dikéről, mely az észak-amerikai Journalokban fordul-elő, e' van: "Midőn Barradas Gen. Santa-Anna-nak egyezést javasolt, ez az utolsó, tsak azon feltétel alatt akart ráállani, hogy az alkudozások a' mexicói függetlenség' megesmérésén és a' spanyol hadiszállítvány' el-

menetelén feküdjenek. Mind-a'-két feltétel elfogadtatott." — A' baltimorei Híradó, még tovább megyen: egy, sept. 7-dikén költ levélből jelenti Sabineból (Texas tartomány' határszélén), hogy a' spanyol katonaságot egészen megverték, 's bútorjokat, agyuikat és cassájokat elvesztették volna; tsak igen kevesen szabadúlhattak-ki, a' többit mind megölték.

Észak-amer. Eggy. Státusok

New-Yorkban, a' portugalli Konzul Don Joaquim Cesar de Figaniera e Moraes, az ottani Journalokba az itt következő levelet adatta-ki, mellyet oct. 6-dikán, az észak-amerikai Státustitoknak Van Buren- (Fanbüren-) nek küldött: "Alatt-írt, a' portugalli Királyné Ö-leghívebb Fge' Konzula New-Yorkban, börtökodik Nemzetes Van Buren Úrnak, a' Státustitokokhoz Washingtonban, e' jelenvaló jegyzést igazítani, hogy neki ahhoz téve, az Eggyesült Státusok' Előülője Ö-Excájának Exequaturját visszaküldje; mely által alatt meg-írt, oct. 17-dikén, 1826, konzuli tulajdonságában, megesmértetett. Alatt-írt, ezen lépésre azon felvétel által indítatott, mely elfogadást az alá-írt' szerentséden haza' bitanglott országlószéke' diplomaticus Agense, az Eggy. Státusok' országlószékénél (első, és ekkorig egyetlenegy a' civilizált világban, melytől olyan eredet-írás bocsattatott-ki) talált.

Az ő' törvényes Fejedelemasszonya e-rántvaló kötelesség határozta őtet ére, 's characterere, mint Hivatalosé, ki D. Miguel Infansnak mint portugalli Királynak soha-se szolgált vagy kívánt szolgálni. Midőn alatt-írt a' fent említett documentumot azon forráshoz küldi vissza, a' melyből az eredett, azon just veszi maga magának, hogy mint Konzul New-Yorkban, afféle tetteket fog elkövetni; de annak megjegyzésére kér engedelmet, hogy

mindazáltal magát úgy nézi mint Konzult, ki Portugallia' törvényes ország-lós-zékétől, a' new-yorki, connecticuti és kelet-jersey-i Státusokhoz rendeltetett. A' Konzul hasznát-veszi ezen alkalomnak, Nemzetes Státustitoknok Urat nagy tiszteletéről bizonyossá tenni.

Portugallia

Egy levél a' Courrier Françaisben Lissabonból, oct. 24-dikéről, azt beszéli, hogy 2 nap-olta azt állítják, — a' Pápa' Nunciussa nem sokára oda hagyja Lissabont; mert a' Rómából hozzá küldött Bullát, melyben Don Miguel, Regensnek nevezetett, nem engedték kihirdetni. A' Don Miguel' gyóntató Papja azt mondotta volna ezen alkalomnál: ha mindjárt szakadás támodna is ebből a' portugalli egyházban, ez — nem első eset.

A' spanyol országlós-zék, ugyanazon levél' beszéde szerént, az itt következő feltételeket tette a' Don Miguel' meges-mérésére: 1) hogy a' Chaves Marquis' katonaságaira tett költség, ezeknek Spanyolországban volt tartózkodások alatt, nyomon lefizettetne; 2) hogy a' gabona és egyéb spanyolországi termény, melyeknek Portugalliába-hordása megtiltatott, vagy szabadon, vagy igen mértékletes vám mellett hordattathasson-be oda. Az utolsó, különösen igen nehezen esne a' portugalli földmívelésnek. Egyébránt, Ferdinand Király, Don Miguelnek csak de-facto hatalmát esmérte-meg, a' nélkül hogy a' Don Pedro' s ennek leánya' jussainak úttjába akart volna vágni, 's fenn-tartotta magának, hogy ebben Európa' fő-Hatalmainak a' nyomdokát követi.

Lissabon, oct. 28. — Tegnapelőtt inneplették itt a' D. Miguel' születése' napát. Nagy társaság (cercle) volt az udvarban, melyben a' Pápa' Nunciussa és a' spanyol Követ is jelen volt. Láttattak el-ütetni, hogy a' Nuncius egy-úttal hite-

lező levelét is által-adta volna; de a' mi nem úgy van. Este köz-kivilágosítás lett. A' sok bamuló, tolakodott az idegen Kül-dötségek' palotájához, azt nézni, ha val-join valami indiscretus métses nem árul-ja-é el az ő' Fejedelmek' titkos gondol-tattjait; de, mindenütt csak setétséget találtak, még az ánglus Konzulnál is. Nem beszélnek már a' Don Miguel' házasságá-ról a' neápolji Printzassonnyal. — Hasz-talan lévén a' Terceira sziget berekesz-tése; már most szélére közlődnek az ot-tani várvéddel.

Nagybritannia

A' Times a' Morning-Chronicle-nek egy tikkelijére ekképpen felel. "Azon tudósítás' közlésénél, hogy a' Sultánnak a' forogna eszében — rendkívülvaló Kö-vetet küldjön Pétervárra, a' Török-or-szágra vetett terhes pénzkárpótlás' keve-sebbítése' kérése eránt, az a' jegyzés tétett volt, hogy ennek valóban rend-kívülvaló Követnek kell lennie, mivel' a' Magasságos Porta soha ekkorig még nem botsátkozott olyan alatsónyságra, hogy a' hitetlenek' Udvaraiba Követeket küldjön. Ez a' jegyzés helyes volt volna, ha az, lakó (állandó=residáló) Követekre szo-rítottatott volna: de ezen megszorítás nél-kül, helytelen; mivel' a' magasságos Por-ta veszedelem' és lázzadás' idején, néha elfelejtette régi maximáit, 's fanatica gög-je' egy részét eleskütte. Például, azon ve-szedelem-kélttségben, midőn a' frantzia Directoriumtól egy óldalról, túlfelől az ángl. országlós-zéktől sürgettetett azoknak tserés ellenségei ellen hadatindítani, kü-lönös küldötségeket rendelt az Párisba és Londonba, részre-nemhajló magavi-selete' mentegetésére. A' frantzia Köz-társasághoz küldött Követ Frantziaországban maradt azon idő alatt, hogy a' Di-rectorium ama' bíres hadiszállítványt E-gyiptomba készítette, és nem egyszer be-

szelgetett ő Talleyrand Hggel. Egy britannus Követ' segedelmével felfedezte a' Porta, a' neki ezen alkalomnál Párisban tett szédítés' illetlenségét, 's vissza-hívta Követét, midőn egyszersmind, ezen "disznó" frantzia hitetleneknek hadat-izent. — Egy utóbbi esetben, 1806, ismét küldött a' Porta egy rendkívülvaló Követet Párisba, hogy a' békességet Napoleonnal megújítsa, 's ő is kapott ére Követet a' Tsászártól, Sebastiani Generált. Mindezek 's többek, különös küldetetések voltak. A' Porta' Követe, egy pompás bemenetel' tiszteletével ditsekedhetik; mivel' Koust.poljban hasonló pompákra ügyelnek egy első rangu új Követ' felvetelénél: de, nem volt neki útmutatása Fejedelmé' képét más alkalomnál viselni, mint azon magános tárgy eránt, a' miért őtet küldötték. Soha-se nézték 'hát őtet úgy, mint állandóul lakó első rangu Követ, ki a' maga' Fejedelmét minden eset mellett képzeltené, és hatalmasított volna idegen országlószekekkel, az egyformaság-labon, minden tárgyról értekezni, a' mi tsak országá' hasznát illeti. Most sints a' Portának, sehol a' Keresztényeknél Követje. Oka, az ottoman országlás-módban fekszik.

A' személljek' megsérthetelensége, kik egy Követ' szent characterével vannak felövedezve, első feltételei az ő' léteknék. Már pedig a' Portánál az utolsó időkig, le, az a' szokás volt (és még eddig nem mondott-lá az azt megújítható hatalomról), hogy a' diplomatikus Ágeneket, országlószekeik' magaviseletiért, feltartóztattja, és mint fogjokat, úgy küldi a' 7 toronyba. A' civilizált nemzeteknél tserés egyformaság' ceremoniáját tartják-meg, és a' képzelteő characterből minden megeshető megbántást és megaláztatást eltávoztatnak. De az ottoma-

ni országlószeék sohase állott még reá, hogy keresztény Szövetségesei' kedvéért, ezeknek elnyomott alattvalói ellen, a' maga' ortzátlan bosszantásait törvényes úton enyhítette volna." Minden pompa (úgy mond Elm Úr, egykisség talán nagyítva) a' mellyeknél az idegen Követek Törökországban megjelennek, nekik, nem egyéb megaláztatás' újjabbújjabb módjánál, melyben ők meggyaláztatásból megyaláztatásba vezetettek, — nem egyéb az, ostoba népsalak' komédiájánál, mely őket elsétálás-közben a' leglomposabb mondásokkal tsúfolja, és ezen mértékkel méri-meg az ő' Fejedelmek' nagyságát is.

A' Követnek a' ki audientiat keres a' Sultánnál, a' Porta-palotában kell már reggeli 4 óraker (híhető, ez nálunk 10 óra) lenni, a' hol ő 3 vagy 4, semmisség-ceremoniákkal elhúzottvont epesztő óra lefoljása után, tudóssittatik, hogy megjelenne neki kegyelmesen engedve, a' világ' uralkodója' (Gehan Padischa) világító ábrázattját színről-színre látni; ki a' maga' több pompás-gőgü titulusai között, a' "Világ' menedékje" (Alunum Pumat) titulust is viseli. Ere, a' Divannak egy puszta szegletébe, halfelől az ajtó mellé teszik, 's a' Wezír' küld a' Sultánhoz egy rövid Notat (jegyzést, írást, jelentést, Talkisch), melyben e' van: E' 's ez Udvar' hitetlenje, minekutánna ő magasságos Fged' különös kegyelméből megétettetett es tisztességesen felruházott, szívszakadva esedezik az engedelmért, hogy jöhessen, és a' port az ő' tündöklő thronusa alatt megtsókolja." Ilyen méltatlanságok, a' miket idegen Követekről feltettek; egybe-kötte a' 7 toronyba-zárás' ceremoniájával 's más barbarusságokkal, ekkorig még kirekesztették a' mi' "régii Szövetségésünket" az európai nemzetgyülekezetből.

A' Times nov. 4-dikén ezt mondja:

'A' D. Miguel' Spanyolország által lett megesmértetése, ennek politikájában csak annyit változtat, mint a' Don Miguel' alásában. Láttuk, hogy kedvezett Ferdinand az Infans' felekezetének, 's kívülől úgy viselte magát, mintha nem hagyta volna helybe'; és, hogy hívta ő vissza Követét, csak Szövetségesei' kedvéért, mielőn az ő rokona azon koronát elfoglalta, melynek megnyerésére ő, neki segédelmére volt. A' spanyol Udvar által adott példát, követni kell más Státusoknak (?), ha nem hamar történik valami kedvező az ifjú Királyné' dolgában és felsőbb jussaiban. A' nemzeteket, nem lehet az ő Fejedelmek' gonosságáért kitkozni, és, valamíg a' kereskedés' szerkezetei fenn-állhatnak, fel kell nekünk a' szokott diplomatikai szerkezeteket tartanunk. Ha az usurpatio, lázadások nélkül hosszason tart (mint a' görög pártítás 6 esztendeig); úgy, megigazolja az magát eredete' hibáiból, és a' tiserés nemzeti-szerkezetekre, igazságos méltóság lesz. Egyszersmind, meg kell itt jegyeznünk, hogy a' Ferdinand' elébbi hajlandósága az usurpatorhoz, ezen megesett dolgok minden erejét elveszi, és hogy egy urópai Hatalom-se hiszi magát kötelesek tartani a' Don Miguel' megesméré-ére csak egy órával is korábban azért hogy neki az ő rokon-bátyja oly' pomás megesmérés által tett complimentet. Nemmi-se győzhet bennünket jobban megzonz tsekely bizodalom-felől, melyet D. Miguel, maga vetett saját titulussában, mint az az öröm, melyet ő azon tselj ceremoniában érezni láttatott, mielőn egy megbízott Agenstől rokonának gy levelét vette. A' politzia Lissabon megvilágosítását parantsolta, mintha ő valami győzdelmet nyert volna; és azok, kiknek az udvari kompliment' fontosságáról semmi képzelet nintsen, úgy vé-

lekedhetnek, hogy Terceirát vették-meg. Minő elragadtatást nem indíthatna tehát a' lissaboni udvariak között egy ánglus vagy frantzia Küldöttnek megjelenése! Az ilyen megesmérés-módban vetett fontosság tehát nekünk, az elő-vígyázatnak és a' tanátskozás ért-ségének bizonyos kezessége, mellyek azon meghatározásainkban az Előülölőseget viselhetik, a' melylyeket az országlószekek, mellyek saját méltóságjokat érzik, 's characterjeknek tiszteletet akarnak szerezni, ezen tárgy-ára-nézve megállapítanak.

A' nov. 7-dikei Times is arról beszél már most, a' mi még bizonytalan, hogy az utolsó paketboottal Londonba érkezett volna az, hogy a' portugalli lineahajó, VI-dik Joao, két ánglus hajót vett volna el, mellyek Terceirára száundékoztak, és St. Miguelre vitték azokat; ellenben, a' portugalli Tisztek parantsolatot vettek volna, hogy a' frantzia és ámerikai hajókat fel ne tartóztatnák; mivel ez a' két Hatalom nem esmérte-meg a' berekesztést. — Lissaboni magános levelek arról is beszélnek, hogy már hajók fekünnének készen a' Tajóban, hogy egy csoport megíteltetett konstitutziósokat Angolába hurtzoljanak.

A' Morning-Chronicle kézzel-foghatólag adja-elő a' britannus Kabinét politikáját, Portugalliára-nézve. A' mi Kabinétunk, úgymond, meghatározta magát minden egyenes belé-elegyedéstől Portugall' belső versengéseibe, megtartoztatni. Tapasztalt dolog, hogy idegen országba tett hadiszállitványok költségesebbek szoktak lenni a' felkészítésben, és bizonytalanabbak a' kimenetelekben, mintsem a' nemzeti segédforrások' mostani állapotjában azt magunkra vállalhatóok. Csak—tegyünk-le mi egy tündöklő taborozás' léha és veszedelmes népszerűtetéről, a' fontok', shillingek' és pencek' kö-

zönséges és számvetési elmélkedés' kedvéért, mellyekbe az szükségesképpen kerülne. A' politika' világos ösvénye, melyhez nekünk magunkat tartanunk kell, ugyanaz, a' melybe már rég-ólta indulunk — a' történetek' menetelét követni, a' portugallus nemzetre hagyni Fejedelmekről határozást tenni, és mihelyt egy meghatározott többsége a' nemzetnek, a' de-facto Királyhoz szítását kimondja, magunkat többé lézengő metaphysica finomságokkal nem gyötörni, hanem a' dolgokat egyszerre azoknak régi nyomába ismét vissza-állítani. Az előttünk forogó esetben a' nagy nehétség tsak abban áll, azt megtudni határozni — szózatolás nélkül, tsak felkiáltás által — a' lakosok' melyik részének van jussa kimondott véleményét a' nemzet' közvéleményének tartani. Hogy az, a' melyik most a' portugalli thronust elfoglalja, általjában nagy többségével bír a' lakosoknak, számára nézve, mi, ellene szólhatatlannak tartjuk; de ebben a' többségben, nints benne a' megvilágosodott classis' nagyobb része. A' dolgoknak ezen állása, a' papi uralkodás' elkerülhetetlen következése, mely alatt Portugallia és Spanyolország oly' rég' görnyednek, jóformán nagyobbitja a' nehésségeket, mellyeket azok a' Hatalmak találnak, mellyek tűnődve törekednek elkerülni azt, hogy egy független státus' belső ügyebajába kívánva lattatnának avatkozni.

Ügyláttzik, hogy a' Törökök hit-valási nehésségek, az interes-fizetés, nem fő-oka volna a' Sultán' pénz-költsönvévesé' nem akarásának. Sokkal nagyobb és meggyőzhetőbb akadályok látzanak az országglószék' formájában és természetiben fekünni. Azonkívül, mind Európából, mind a' fő-városból, holmi bizodalommal közlött levelek azt állittják, hogy a' Sultán minden idegen segedelem

nélkül ki fogja tudni fizetni a' muszka hadiköltséget. Ez a' hit vagy bizodalom az ő' fő-jussának kény-szerénti végrehajtásában áll, mely által ő, saját jobbjainál össze-szerezheti a' szükséges eszközöket.

A' ferns-i Püspök Erlington Dr. és Mounteashel Lord között foljt levelezés felébresztette egy-idő-ólta a' közönség' figyelmét. Ez a' Lord, Elölülője volt mostanában egy, Corkban tartott gyűlésnek; melyben hitvallási reformatiokról vettek Irlandban, 's azt végezték, hogy ezt a' tárgyat a' Parlement elébe fogják adni. Erlington Dr. megmutatja egy második levelében, hogy az irlandi protestans Papság semmi hibát nem követett el, és az ő' egyházi rendszabásokban nem tsak hogy semmi újításra nints szükség, hanem hogy ez a' gondolat az időotmány szabad képzetének a' termése. A' Püspök különösen azon szemüghől indul ki, hogy egy laicus-synodus, nem az a' forum, melybe az Egyház' aféle dolgainak eldöntése tartozik: mert ez, tsak az I-ső Károly' idejeki minden eretnekségeket és schismákat (szakadásokat) 's Cromwell-t húzná nyakunkra.

Frantziaország

Páris, nov. 11. — Tegnap tanáskoztak a' párisi fenyítő Politzia előtt két kis vegyes-réz-állókép' elfoglalása felett, mely a' mint mondják a' Reichstadi Hget. képzelteni, melynek a' lábsámolján tsászari koronás sas volt helyheztetve. Ezek a' figurák, Rouy kalmár' boltjában, a' Viviennei galerieban voltak kitéve. Rouy Ur azt erőssítette, — nem tudta volna, hogy azok a' Reichstadi Hget. képzeltenék; szintúgy lehetne mondani, hogy egy austriait, egy muszka Printzet vagy az Eggy. Státusok' Elölülőjének a' fiját képzeltenék; mivel a' sas mindezen Hatalmak' zímerein megvan. — A' kir. Pro-

irator, Lavasseur Úr, ére azt mondja: a' koronás sas és a' betsület-Legio' készsége a' kép' lábámolján, legjobb bizonyossága annak.

Egy európai Printz sem, szintúgy az észak-amerikai Elölülő' fija-sem viselék ezt a' Rendet. — Az idős Dupin Úr ezt mondja: "minden európai Printznek legyen ez a' Rend. Egyéberánt, semmi lázasztó fenn-írás nints azon a' figurán, és ő, nem védelmezte volna Rouy Urat, ha például ez a' név Napoleon II. zón elő-fordult volna. — A' törvényezék ezt az ítéletet tette: "Tudván hogy Rouynál bronce-figurák foglaltattak-el, mellyeknek a' talpkövén egy sas van, mely illamokat tart a' körmei közt; látván, hogy egy protokollból a' sül-ki, hogy ezek a' figurák a' bört' külső állására voltak kitéve, és hogy azok, Rouy Úr' valisa szerént, eladásra voltak száúva; megfontolván, hogy eléggé bizonyos, hogy a' épzelgetett személy, a' Reichstadt Hg.; tekintvén, hogy a' mejjképésannak esmérhető jelei, olyan symbolumok, mellyeknek az a' tzeljok, hogy a' köz-tsenséget felháborítsák, és hogy Rouy vétessé tette magát a' mártz. 25-dikei törvény' 9-dik tzikkeje által, 1822, előretott véttsejben, — 15 napi fogságra és 100 frank birságra bünteti őtet a' törényszék, és parantsolja az elfoglalt tárgyak' össze-törettetéseket.

Belgaország

Loulé Marquisné (Dona Anna Maria, portugalli Infans, a' D. Miguel' húga) egerkezett Ostendebe nóv. 2-dikán, férvel és Villafior Grófnéval együtt, a' a' férjéhez akar utazni Terceirára, a' ő az ott tartózkodó Portugallus bűjsók' udvarlását el fogadta. Nóv. 4-dikén érkezett oda be egy angl. hajó 80 olyan bűjsóval, kik St. Maloból (Franciaországban) Brasiliába akarnak vándorolni.

Egy frantzia hajó is 250 kívándorlottakkal, közelgetett a' kikötőhöz, de ez tovább ment útjában.

Muszkország

Sokat és szembetűnő módon beszéltek mostanában a' frantzia Journálok a' Koustantin Nagyherczeg' hirtelen elutazásáról Varsóból, mellyet pedig tsupántsak a' felesége' gyengélkedő egessége okozott, a' mint ezt a' muszka határszélről oct. 25-dikén írják. Meg lehet győződni felölle, hogy valamit az említett Journálok beszéltek, mind tsak lárifari.

Törörország

Tsupa megfoghatatlan jelenet, — azt írják Konst.poljából, hogy a' Porta, mellynek az utolsó szerentsetlen esetek által eléggé meg kellett volna győződni tehetetlenségéről, még mind-tsak úgy hánynya-veti magát, mintha elég módja volna neki, az Adriánapoljban foljó alku-dozásokat saját hasznára fordítani, és kedvező berekesztésre vezetnetni. A' legfőbb emberek beszéllek: "a' béke ugyan, meg van kötve, de a' feltételek nintsenek végre-hajtva, és a' Kötés' némely tzikkeljeinek, szükséges még a' világos magyarázat, mellyek inkább-tsak általjános kifejezésekkel vannak írva, míg azokat formaliter végre lehet hajtani: mert a' Porta, nem akarja vakon és megkötözött kézzel, a' muszka Vezér' akarattja alá vetni magát." Szegény Porta! Az igaz, hogy egynehány nap-olta, a' legfontosabb dolgok esnek, hogy a' muszka és török meghatalmasítottak között Adriánapoljban, egymást-nemértés támodott, mellynek megvilágosításán iparkodnak, és hogy a' Porta a' feltételek' végre-hajtására időt nyerni iparkodik. De, hova vezet ez a' maga-viselet, és mitsoda reménységgel ketsegteti magát a' Sultán ezen tekintetben, — találgatást kíván. A' skutári Basa fenny-beszéde-é az,

ki Diebits Generálnak azt izente volna, hogy neki oct. közepéig szabad elmene-
telt enged Adriánápoljából, de ezen szabott idő' eltelésével, erővel fogná elfoglalni a' várost, 's kiverné abból a' Muszkákat; — vagy a' Malcolm Adm. nem várt megjelenése-é az, a' nagyurasági táborban, a' mi a' Sultánt és az ő' tanátsadóit úgy elámíttja, hogy a' helybe-hagyott leköteleztetések erőszakos magyarázattal 's húzás-halasztással a' végre-hajtásban, akarják megkerülni? Tetteti ugyan a' Reis-Elfendi, hogy a' Sultántól kemény parantsolatot vett volna az adriánápolji Kötés' feltételeinek szoros és lelkiesméretes teljesítésére; azt is erősíti, hogy a' Porta a' Skutári Basához nem egyszer küldött volna parantsolatot, hogy magát tsendesen viselje: de azok szerint, a' miket látunk 's hallunk, nem igazában láttzik a' Sultán ezen ígéretekre hallgatni, és ezt az engesztelő beszédet, talán csak addig akarja ő' folytatni, midőn reménylheti leköteleztetések erőhatalommal megfelelni tudni. De ha a' Porta külső segedelemre számot nem tarthat (a' mi nem bihető); úgy, sokkal kedvetlenebb fekvésbe dönthetné magát egy olyan vakmerő játéka által, mint a' miben most van: mert, benn az országában szomorúan áll a' dolga, az engedelmességnek, úgy-láttzik, minden költélkjei felbomlottak; egy Basa se fogad-

ja többé a' nagyurasági parantsolatokat, kiki a' maga' saját úttján jár, és a' nép' rakassa mindenütt tsak a' Muszkákhoz szít. Ásiában, sok Basa kívánt egy kegyeren lenni a' muszka Generálokkal, kiket menyre-földre kértek, — örökre tartanak-meg az elfoglalt tartományokat. Sumlában, nem akarja a' Nagyvezír, a' mint halljuk, által-adni az ország' pezséttjét, azt állítván, hogy ő' lelkiesmérettel kórmányozta az országot, 's az ellenséget teljes erejéből akarta be nem bocsatani; őtet, nem lehet felelet alávetni a' szerentsétlenségért, és mindenfelé veszedelmet látva, ha hivatalát ezen pillantatban letenné.

A' Nagyvezírnek ezen kinyilatkoztatása által, nem kis tünődés lepte-meg a' Sultánt; mert, ha más Nagyvezírt akarna tenni, addig míg ennek hivatala' minden attributumai (hivatalát illető jegyek) kezei közt vannak, nyilvános botrányok támadna belőlle, melynek a' következése, egy olyan tisztelt Nagyvezírnek és az ő' felekezeteinek elpártolása lenne. Az ottomani Ministerek' magokviseletében is lehet észre-venni valami habozást, mely rendszerent nagy politikai romlás' elő-postája, és óránként hovatovább világosabb, hogy az ottománi birodalom, saját felbomlásához sebess lépésekkel közelget, akarhogy menjenek vagy ne menjenek végbe a' béke' feltételei.

Státus papirosok' Foljamatja

		Ezüstpénzben					Ezüstpénzben		
		20	21	23			10	—	—
Béts,	Nov.				London	Nov.			
Bank-Oblig. 2.1/2pC.		58.7/8	- 58.7/8	- 58.3/4	Consols, 3 pC.		91.3/4	-	-
Pengőpénz-Obl. 5pC.		103.1/8	- 103.1/4	- 103.1/10	Stocks-Prémie, Sh.		-	-	-
Roths. 1820, 100f. CP.		175.—	- —.—	- —.—	Brasiliai Bons		66.3/4	-	-
Partial. 1821. Ua.		133.—	- —.—	- 132.3/4	Buenos-Ayresi		-	-	-
Bankaktia, 1000f. CP.		1240.—	- 1244.—	- 1242.7/10	Columbiai		-	-	-
Páris,	Nov.	12	—	—	Mexikói		-	-	-
Consols 5 pC.		108.85	- —.—	- —.—	Portugalli		50.—	-	-
Ugyanaz 3 pC.		83.80	- —.—	- —.—	Muszkaországi		-	-	-
Bank-aktia,		—.—	- —.—	- —.—	Görögországi		-	-	-